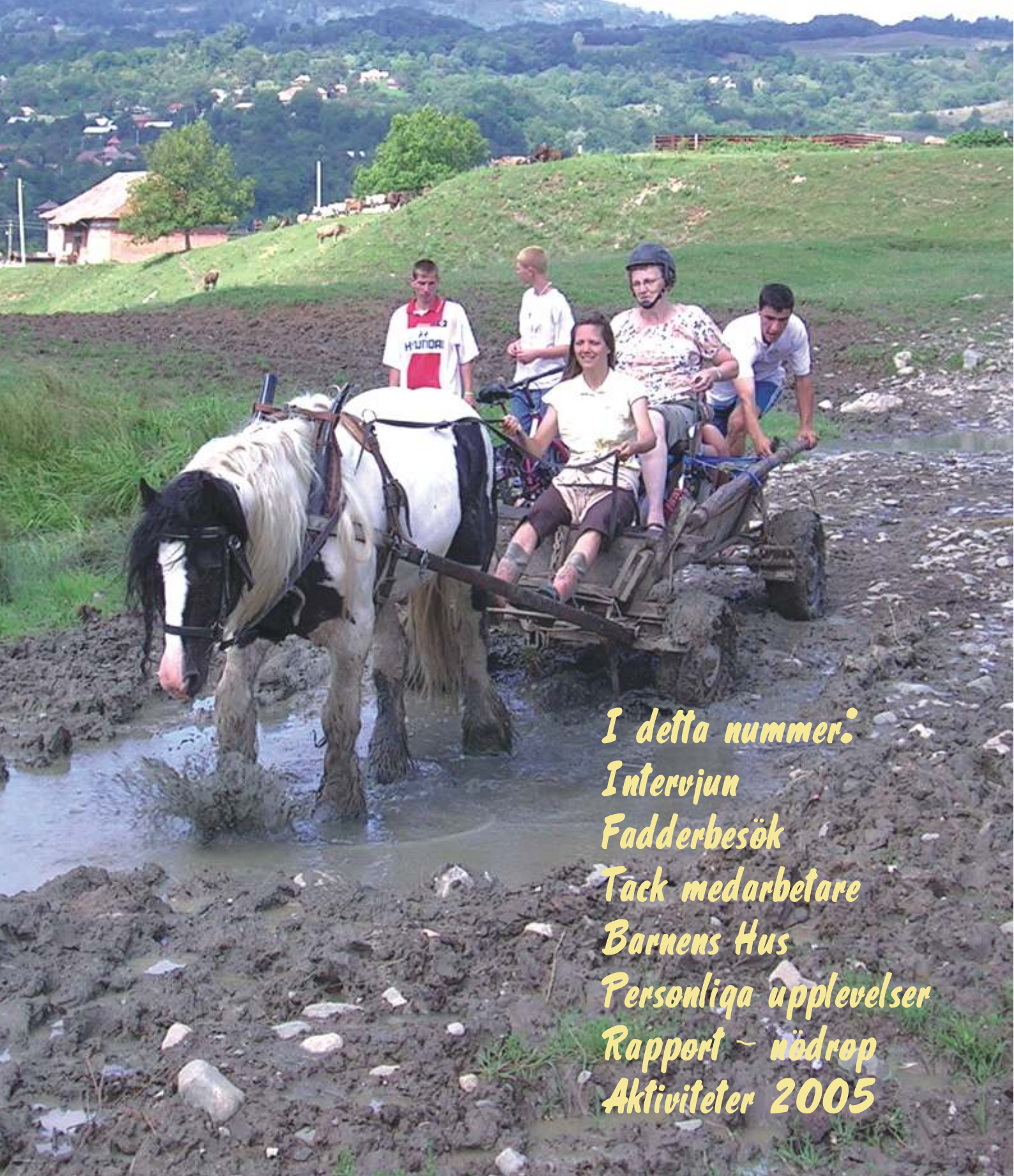

Hjälp Till Liv International NyhetsForum

Nyheter * Nummer 3 2005 * Årgång 1

*I detta nummer:
Intervjun
Fadderbesök
Tack medarbetare
Barnens Hus
Personliga upplevelser
Rapport - nödrop
Aktiviteter 2005*

Ska jag taga vara på min broder?

I första Mosebok kapitel 4 och vers tre ställs denna frågan av Kain som just har dräpt sin yngre bror Abel. Frågan föranleds av att Gud först ställde en fråga till Kain om var hans yngre bror Abel fanns.

"Var är din broder, undrade Gud?" Och Kain blev honom svaret skyldig genom sitt genmäle: "Ska jag taga vara på min broder?"

I vår moderna tid når oss ofta den gamla frågan om och i vilken utsträckning vi ska "taga vara" på bröder och systrar i världen. Är detta verkligen vår skyldighet, säger en del. Men problemen är ju så stora, vad kan jag utträta, säger andra. Åter andra försvarar sej med att osäkert rycka på axlarna och undra vad jag har för ansvar för sånt som politikerna har ställt till med. Eller för hungersnöden, jordbävningarna och vattenbristen.

Gigantiska problem, som en liten procent rika och välbesuttna i stort sett struntar i, tänker de. Miljoner människor lider svårt inför våra ögon där vi sitter uppkrupna i våra vardagsrum varje dag via TV och Radio. Vi kan lätt frestas att i likhet med Kain ställa frågan: "Ska jag taga vara på min broder?" Varför just jag?... Ändå är bibelns ord lika aktuella idag om att inte överge en broder eller syster som lider nöd.

"Vad helst ni har gjort mot en av dess mina minsta det har ni gjort mot mej, säger Jesus."

Organisationen "Hjälp till Liv International" har valt att hjälpa fattiga och nödlidande människor i Rumänien. Vi faddrar får via nyhetsbrevet del av vad just vår hjälporganisation gör och vad som händer just våra fadderbarn. Det är alltid gripande att se reportagebilderna på de enkla hus och bostäder rumänerna tvingas bo i.

Jag känner sen ungdomen vännen Allan Widarsson och hans hustru Astrid och har i många år följt deras osjälviska ansträngningar för att bistå samhällets olycksbarn. Med enkla medel och ett varmt hjärta har de, tillsammans med andra som berörts av nöden, byggt upp organisationen "Hjälp till Liv International" till vad den är idag.

Ett arbete i det tysta som idag betyder skillnaden mellan liv och död för många rumänska familjer. Vänner, tro mej, det finns hjältar i vardagen.

För verkliga vänner som Allan och Astrid och deras medarbetare existerar inte frågan: "Ska jag taga vara på min broder?" Nej, de har sen många år tillbaka förstått att istället gå till handling.

Precis som Aposteln Jakob så följdriktigt säger i sitt brev: "Tron utan gärningar är död". Så sant!

Med detta önskar jag alla vänner i "Hjälp till Liv International" Guds rika välsignelse i arbetet för Rumäniens fattiga folk.

Ove Aronsson, Dala-Järna

En av många faddrar i Organisationen "Hjälp till Liv International!"

Hjälp Till Liv International

NyhetsForum..

..är en nyhetstidning i 3000 ex, med syfte att informera om program/projekt som drivs av

Hjälp Till Liv International
www.htli.org

Adress: Garluö 52, 824 93 Hudiksvall

Telefon/Fax: 0650 56 01 07/ 56 01 00

Org.nr.: 887501-2687

Postgiro: 4400149-3

Bankkonto: 8129-9 43 131-144-8

Hemsida: www.htli.org

Underavdelningar:

Sverige: HTL - Norsta depå

Rumänien: HTLR (Rumänien)

Ansvarig Utgivare :

Allan Widarsson

Redaktör: Wiktor Gustafsson

I redaktionen: Allan Widarsson

Målsättning med NyhetsForum:

Att via denna skrift visa på det arbete som bedrivs och som grundar sig på den kristna kärleken till medmänniskan. Bibbelordet: "Allt vad ni vill att andra ska göra för er, det skall ni göra för dem.", är den uppmaning som formar det uppdrag vår organisation har att fullfölja.

Utifrån detta och utan åtskillnad av människors ras, religiös tro, social bakgrund. eller politisk inriktning, skall Hjälp Till Liv International ge humanitär och andlig hjälp åt nödställda, fattiga och lidande människor i Östländer.

Omslagsbild:

Vanligt transportsätt i väglöst land, i byn Corbeni, i sydkarpaterna.

Foto Allan Widarsson

**Mottagning av kläder vid
Norstade på
Öppet torsd. 14-19
samt lörd 10-14**

foto: Allan Widarsson

Maria Pol är en av de studenter som får hjälp av fadder från Sverige.

Jag frågar henne:

- Vad betyder den här hjälpen för dig?

- Hjälpen är mycket välkommen därför att min familj är inte rik och jag måste betala för studierna. När jag slutar skolan vill jag arbeta på bank och särskilt med data.

- Hur bor du när du är vid universitetet i Cluj Napoca?

- Jag bor inneboende i en lägenhet hos

en familj. Jag måste betala hyra för boendet då min egen familj finns i Regin 100 km från Cluj.

Vi önskar henne lycka till med studierna och hoppas att vi kan hjälpa henne hela vägen igenom studierna. Vi vet ju att vägen ut ur fattigdom går genom utbildning.

Intervju med Pertica, en av fadderrådets medarbetare.

Jag frågar hur han upplever arbetet med att som fadderrådets representant besöka de familjer som ska få hjälp från sina faddrar i Sverige?

- Jag är mycket lycklig att få vara en del av teamet från Sverige. Jag blir glad varje gång jag går ut till bilen för att åka till familjerna, och jag blir djupt rörd när jag ser den glädje som de utstrålar när de får ta emot mat och hjälp från faddrarna.

- Är det ett svårt jobb?

- Nej, inte nu längre, för nu har jag erfarenhet av uppdraget, och familjerna

känner mej och väntar varje månad att jag skall komma.

- Så du kan se att familjerna är lyckliga över den hjälp de får?

- Ja, dom kommer till mig och tackar, men jag svarar, tacka inte mig, det är faddrarna i Sverige som hjälper er.

- Vet du om familjerna känner till vilka som är deras faddrar?

- Ja dom vet vilka som är deras faddrar, och alla har fått sin fadders address.

Intervju med Attila, fadderrådets ordförande.

Vi frågar Attila som är organisationens kontaktperson, och dessutom har samma uppgift som Petrica, att åka ut till familjerna med hjälp.

- Vad är det du möter när du kommer hem till en familj?

- Ibland är situationen rent av skrämmande, och många lever långt under existensminimum. I Deras situation har de inte ork att jobba sig ur fattigdomen. Och då är hjälpen från Sverige mycket nödvändig och den ger möjlighet att överleva. Och vår del i arbetet, att vara administratörer för dessa familjer, är också en mycket viktig uppgift.

- Känner du till om barnen har kontakt med sina faddrar i Sverige?

- Ja en del har direktkontakt med faddrarna andra har kontakt genom oss i fadderrådet, men alla har fått adressen till sina faddrar, så om de vill de kan skriva till dem.

- Vad tror du om framtiden, kommer det att bli flera familjer som behöver hjälp?

- Ja det finns många familjer som är i stort behov av hjälp. Och snart kommer vi att utöka vår aktivitet genom att organisera nya arbetsgrupper, på andra orter. Och genom Nyhetsforum hoppas vi att flera svenskar ska förstå hur lätt det är att vara en hjälpende hand, och att det är Guds vilja att hjälpa de fattiga. Och här i Rumänien finns många fattiga som behöver hjälp. När vi hjälper av kärlek, blir Gud ärad, och de som hjälper de fattiga blir välsignade.

Möte med ett fadderbarn

Under sommaren 2005 fick Bernt och Inga-Britt Berggren tillfälle att möta sitt fadderbarn i Rumänien.

Lidia heter hon, som de hjälper för att kunna studera och få en utbildning som ger möjlighet till jobb. Botemedlet mot fattigdom är ju utbildning. Lidia studerar vid universitetet i Cjui Napoca c:a 10 mil från hemorten Reghin. När hon avslutat sina studier blir hon civilekonom, och kan med säkerhet hoppas på en ljus framtid. Rumänien kommer snart med i EU, och det behövs nya fräscha krafter för att hänga med i den moderna ekonomiska tillväxten.

Ingabritt berättar:

Ja det kändes fantastiskt måste jag säga att få möta Lidia!

Innan jag hade besökt Rumänien tänkte jag inte så mycket på hur de skulle bli att träffa henne. Men jag frågade ofta Bernt: "Har vi skickat pengarna så att allting är klart för denna månad?"

Men något mer kände jag inte just då, men från och med att vi anlände till Rumänien och träffade folket där, så började mitt hjärta att klappa. Och när familjen Pol kom till oss och hade vårt fadderbarn med, då började känslorna vakna upp.

Det jag kände då jag kramade henne och fick en mycket hård kram tillbaka av henne, var att "Det här är något mer än bara ett fadderbarn!"; det kändes som att vi hade fått en dotter till!

När det var dags att skiljas den sista dagen, fick jag känslan av att "Men ska inte du följa med oss hem?"

Det kändes som att jag hade fått ett barn till, och jag ville inte gärna lämna henne kvar. Men jag vet att hon hör hemma i Rumänien och vi får acceptera att hon stannar där.

Vi är enormt tacksamma och glada över att vi fått träffa henne och att vi kan hjälpa henne till den skolgång som hon behöver för att komma framåt.

Jag måste säga att det kändes enormt bra att få träffa henne.

Bernt berättar hur det hela började:

Det var ett kärt möte, när Bernt och Ingabritt Berggren fick tillfälle att besöka sin fadderflicka, som de hjälper för att hon ska få möjlighet att studera vid universitetet.

Foto Allan Widarsson, vid entrén i Barnens Hus

Ja, det var inte vi som valde henne. Jag sa att vi gärna kunde ta den som stått längst på väntelistan.

Och då fick vi den här flickan som heter Lidia Pol.

Hennes far Simeon har jag känt sedan länge, redan från det vi började med hjälpsändningar till Reghin.

Jag har alltid tyckt att Simeon är en mysig kille och när det kom fram att det är en av hans döttrar vi fått, då känns det ju ännu roligare, så visst känns det fint!

Vi tänker så här med Lidia; visst har vi våra egna flickor som vi längtar efter och trivs väldigt bra med, men nu har vi fått ännu en dotter i Rumänien.

Vi tycker det känns mycket bra att få vara med att hjälpa med det lilla vi kan. Det känns verkligen meningsfullt att åka ner och få träffa dem som man tagit ansvar för.

Nedskrivet av Elisabet Norell

Tack medarbetare!

Vi vill tacka alla våra medarbetare för allt ni gör för de fattiga.

Tack alla faddrar som troget understödjer de familjer som verkligen lever i nöd.

Vi vill gärna att ni skriver till era barn och uppmuntrar dem. Fråga t.ex. hur det går i skolan. De är säkert villiga att berätta om sig själva, men det kan vara lite svårt för dem att ta mod till sig att formulera ett brev till en okänd som de respekterar och värdesätter mycket högt.

Men det är säkert lättare att svara på frågor som anknyter till verkligheten. Skriv gärna om er egen familj, hur ni bor, hur er familj ser ut osv. Skicka gärna med nåt foto från er egen miljö.

Tack också till alla som utan att ha eget fadderansvar stöder vår verksamhet.

Utan er kan vi inte fortsätta.

Men nöden finns kvar där ute, och vi hoppas ni står kvar vid vår sida, så att kampen mot fattigdomen kan fortsätta.

Vi kan inte nå alla, men de vi når, blir verkligen hjälpta.

Du kan även bli stödmedlem utan personligt ansvar

Var och en som betalar 150kr / år får vår tidning några gånger per år och stöder därmed vår verksamhet.

Vi jobbar 100% frivilligt och får ingen annan lön, än den lön som egentligen är mycket mer värd, den glädje vi möter när vi kan hjälpa någon.

Av stödmedlemsavgiften går **30 kr till porto och tidningar** och resterande 120kr till omkostnader i både Rumänien och Sverige, samt till transporter, telefon, annonser m.m.

Vi hoppas att alla som får tidningen i sin hand är villig att betala denna stödavgift. PG 4400149-3.

Med Din hjälp når vi ända fram!

Tack medarbetare

Unikt kontrollsystem

Vi tror att vi har ett världsunikt kontrollsystem. Vi vet ingen annan organisation som har så effektiva uppföljningsmöjligheter.

Varje krona som ges till faddersystemet kan följas, från att den betalats in till kontot, tills den ligger som mat på de fattigas bord. Allt som behövs är en dator och Internet. Med datorns hjälp finns möjlighet att via Internet kontrollera och följa sitt eget fadderkonto, det vill säga alla de pengar som betalats in till barnen och även alla utbetalningar till barnen. Det liknas mest vid ett bankkonto, dit man kan betala så mycket man vill och när man vill, bara det finns pengar när hyran ska betalas, d.v.s. när barnen varje månad ska få sin hjälp.

Varje krona redovisas, och 100% av dina pengar går till mottagarlandet.

Till omkostnader bensin m.m., för de som besöker familjerna, tar vi 5% från ditt konto och resterande 95% går direkt till barnen. Om du inte använder dator får du en saldo-lista per post två gånger per år.

Även om du ger en "engångssumma" till barn, studenter, eller äldre, kan du på saldolistan se vem som fått sin hjälp av just dig.

Medarbetande organisationer:

Föreningen Ekorrarna, Hudiksvall, stöder några av våra fadderbarn i Rumänien. De stöder även i egen regi barnhem i Kandalaksha, Ryssland.
Kontakt: Carin Lärka Tel 0650-10539

Birgitta Norberg, Lettlandshjälpen, Hudiksvall. Samarbete med insamling av sjukvårdsmaterial och kläder samt transporter. Kontakt: Birgitta Tel. 0650-16328

Sättna Baptistförsamling, Kovland, samlar in och sorterar kläder. Vi ombesörjer därefter transporten till mottagare i öst.
Kontakt: Jörgen Lindgren, 060-91520

Dacapo, Näsviken, är vår medarbetare genom samordnade transporter till våra mottagare.
Kontakt: 0650-30344

Bernt Berggren sätter de sista gipsplattorna i taket på den nära 6 meter höga entréhallen.

Foto Inga-Britt Berggren.

Syftet med Barnens Hus

Huset är avsett att ge hjälp till fattiga och "hemlösa" barn som saknar trygg hemmiljö. "Hemlösa" kan innebära att de har en hemmiljö som inte är människovänlig. **Här ska finnas plats även för handikappade** som annars har en mycket isolerad plats i samhället.

Här ska de få **mat och kläder**.

Här ska det finnas människor som visar barnen, att de är **älskade för sin egen skull**.

Här ska de rent praktiskt få uppleva den kristna kärlekens frukter.

Här ska barnen få **möta kärlek och omsorg** - i en miljö där det finns livsutrymme.

En miljö som skapar framtidshopp.

Huset kan ta emot upp till 30 barn, men är inte tänkt att bli en förvaringsplats för barn, utan är avsett som en rehabiliterings och skyddzon för barn från familjer i konflikt eller missbruk.

Vi närmar oss målet!

'Under sommaren har ännu några dagar ägnats åt färdigställandet av Barnens Hus i Reghin, Rumänien. Alla innertak och de flesta golv är färdiga, och det är nu möjligt att börja möblera en del av rummen.

Det som återstår är justering av ett golv som inte kunnat godkännas, samt klinkers på ett par golv som ska läggas av Rumänerna själva. Möbler måste anskaffas. I övrigt är det endast några dagars justeringar och kompletteringar av bl.a. köksskåpen som återstår innan huset kan anses klart att tas i bruk.

Vi behöver därför hjälp med ytterligare 40.000 kr för att kunna resa ned och fixa det sista. Vi hoppas att det kan bli före jul. Många faddrar vill skicka med paket till sina barn, så det är verkligen angeläget att få nödvändiga medel till denna resa.

När man kliver in till Barnens Hus möts man av den ljusa och trevliga entréhallen som ger ett mycket gott intryck. Den förnämliga trappen har tillverkats och sponsrats av Fors snickeri i Njutånger, söder om Hudiksvall.

Foto Allan Widarsson

Vi är mycket tacksamma till de sponsorer som försett oss med material och gjort detta bygge möjligt. Genom tusentals mantimmar har **Broman-gynasiet i Hudiksvall, tillsammans med frivilla svenska hantverkare**, utfört det mesta av jobbet.

Samtliga sponsorer kommer att uppmärksammas i kommande nummer av Nyhetsforum.

När kommer barnen?

Man hoppades i Rumänien, att de första barnen skulle finnas på plats redan i höst, men det har tyvärr blivit en del förseningar genom att vi ännu inte kunnat anskaffa möbler och en del utrustning. Det återstår även en del byråkrati innan tillstånden för verksamheten är klara. När huset är helt färdigt med alla små detaljer, kommer de sociala myndigheterna att besikta huset för att godkänna det för den form av barnverksamhet man avser bedriva. Enklarest är att först söka tillstånd för dagverksamhet av förskoletyp. När detta väl är klart och myndigheterna ser att allt fungerar tillfredsställande, kan man söka tillstånd för yttreligare verksamhetsformer.

Allan Widarsson

Inga-Britt Bergren jobbar hårt med rengöring av fönstren.

Foto Bernt Berggren

Entréhallen är stor och rymlig. Här har några svenskar och rumäner slagit sig ned tillsammans för en kopp fika vid ett provisorsikt matbord.

Foto Allan Widarsson

Upplevelsen

Återseendet

Denna sommar fick jag glädjen att åter få resa till Rumänien. För mej var det ett stort äventyr att som rullstolsburen få resa genom Europa på semester tillsammans med några vänner i vår husbuss.

Resan gick genom Tyskland, Polen, Slovakien, Ungern in i Rumänien. Till stora delar samma väg som jag åkte för tolv år sedan. Nu var vägarna bättre även i Rumänien. I städerna hade man börjat rusta upp husen, främst då rappat och målat sidan mot gator och vägar.

För första gången fick jag se **kyrkan** som byggts med hjälp av sponsorer i Sverige, **Barnens hus** som snart står färdigt, tack vare alla sponsorer och frivilliga som offrat mycket tid för detta projekt.

I stort sett saknas bara möbler och målningen på utsidan innan det kan tas i bruk. Jag såg en framtidstro i Rumänien som jag inte såg för tolv år sedan, genom att de överallt hade planterat och sått blommor.

Ändå fanns där många otroligt dåliga hus och man undrar hur de kan överleva vintern.

Jag kan inte beskriva känslan att åter få träffa alla vänner där nere. Attila (som offrar så mycket tid för de fattiga) och hans familj, den blinde Dorell och hans fru (som sköter kyrkans stora vackra blomrabatter), barnkören som nu hade blivit en duktig ungdomskör, och många fler som jag inte kan namnen på.

Flera av ungdomarna som vi träffat tidigare hade nu emigrerat, andra studerade på annan ort (med hjälp av sponsorer från Sverige) för att få en säkrare framtid.

Efter nästan en vecka reste vi upp över Sydkarpaterna för att hälsa på en svensk familj. Det var en 12 timmar lång resa som gick via en underbart vacker serpentinväg, 2800 meter över havet.

På kvällen när vi kommit fram utbröt ett våldsamt åskväder, och regnet bara vräkte ner. På morgonen skulle vi hälsa på familjen som bor uppe bland kullarna ovanför byn Corbeni, ungefär en kilometer i väglöst land, en

”väg” som hålls öppen av 120 kor som vallas av en koherde.

Jag körde med min elmoped genom byn till mötesplatsen, och tre Rumänska pojkar som var nyfikna på min elmoped slog följe med mej och min svägerska. De hjälpte oss senare när jag skulle "lastas" på den lilla hästskridan, (se omslagsbilden), som skulle föra mej upp till huset. Pojkarna följde oss hela vägen upp till huset, resan gick ner och upp ur diken, över broar som hade försvagats av det våldsamma regnet, förbi vattenhål där leran på vissa ställen var knädjup och vagnen gled hit och dit på den slippriga leran. Vid ett tillfälle blev det helt stopp, när vagnens bakdel sjönk helt ned i leran. Men vi kom välbehållna fram och fick några intressanta timmar

hos Anna, Sven och deras barn.

De tre Rumänska pojkarna återvände till byn, men kom snart tillbaka då de hade hittat bussnycklarna på marken bredvid bussen. En av pojkarna berättade att de bodde på ett kristet barnhem sponsrat av Amerikaner, och var nu på sommarläger i byns skola.

Vi var glada att få tillbaka nycklarna, och gav dem en slant som tack för den hjälp vi fått och för deras ärlighet, de svarade att det var naturligt att hjälpa och att de inte skulle kunna leva med att ha stulit något från oss.

På eftermiddagen började vår återresa men nu en annan väg mot Reghin. Efter vägen kunde vi hälsa på Simona och hennes familj, som nu bor i Alba Julia, femton mil från Reghin.

Men på vägen mellan Corbeni och Alba hände en liten trafikincident, när en taxi tvärbromsade tätt framför vår buss som fick tvärstanna varvid jag gled ur stolen och ner på golvet. Det ledde till svullnad och värk i ena benet. När vi kom tillbaka

till Reghin, fick jag träffa en mycket vänlig läkare, som kom in i bussen och undersökte mitt ben. Jag fick bra värktabletter (och uppmaningen att röntga benet när jag kom hem).

På vägen hem mot Sverige besökte vi Birkenau och Auschwitz. Där åkte jag runt med min elmoped i fyra timmar. Området i Birkenau är oerhört stort, och det är svårt att fatta vidden av de plågor fångarna fick utstå där. Hur kunde man överleva vintrarna inom de enkla brädväggarna som inte ens var tätade uppe vid takfoten.

Väl hemkommen, sex dagar efter trafikincidenten, blev det röntgen som visade tre brott på

vänster ben, men allt har gått bra, benet är nu läkt. Nu återstår träningen för att få tillbaka rörlighet och styrka igen.

I September fick jag åka till Finland för att träffa ryska pastor Anna. **I lasten fanns 6 ton kläder som skulle vidare till Ryssland.** Anna hade kommit till Finland för att träffa oss och ta emot gåvorna från Sverige det var också

ett kärt återseende. Det är nu några år sedan jag var i Ryssland. Anna berättade om de stora behoven bland de fattiga och glädjen över att kunna dela ut hjälp lyste ur hennes ögon. Vi hälsade på hemma hos pastor Igar som nu är pastor i Ryska församlingen i Jyväskylä. Vi fick fyra timmar tillsammans innan det var dags att åka tillbaka till färjan. Vid vår lilla bönestund vid avskedet glimmade tårar i våra ögon. Vi vet ju inte när vi kan träffas igen.

Detta var en del av min sommar, som trots mitt han-dikapp blev ett riktigt äventyr, samtidigt som jag fick se frukten av allt arbete som görs här i Sverige för att kunna hjälpa de fattiga.

Astrid Widarsson

Nödens ansikte

Den för oss mest värdefulla skatten är våra barn de ger en mening till våra liv och fyller våra dagar med glädje och en varm atmosfär. För att uppfostra ett barn behövs en massa omsorg och ansvar. Varje barn har ett behov av att få prata, le och att få mycket, mycket kärlek. På det sättet kommer barnen att bli sådana som älskar andra, och kan glädjas åt livet.

Olyckligtvis, finns idag många fall där vi kan bevittna att barnen misshandlas eller tvingas leva i en mycket dålig livsmiljö.

Den lilla flicka jag nu vill berätta om heter Zsuzsika. Hon föddes den 3 september 1993. Hon har utsatts för vad vi vill kalla psykisk misshandel.

Hon föddes i både moderns och faderns andra äktenskap. Alkoholen flödade varje dag i hemmet, och därför fick hon ofta svälta eftersom ingen brydde sig om henne. Några gånger försökte hon själv att laga mat. Och när ingen tog hand om henne missade hon ofta skolan.

Från början ägde familjen en tvårumslägenhet på orten Borsec. Men Zsuzsika's föräldrar sålde lägenheten och flyttade till en annan lägenhet där de måste betala hyra. Pengarna de fick för sin sålda lägenheten tog snart slut. De levde tillsammans några få år på detta sätt, tills Zsuzsika's pappa blev sjuk och förlorade sitt jobb. Från den stunden hade de inga pengar att leva för, och mamman lämnade Zsuzsika och pappan för att gifta sig med en annan.

Pappan och Zsuzsika tvingades därför att flytta till pappans mor (Zsuzsika's farmor) för att få någonstans att sova.

Numera bor de i ett hus med ett rum och kök, tillsammans med pappans bror. Zsuzsika's pappa sover på golvet då det inte finns utrymme för ytterligare en bädd. För tillfället är pappan på sjukhus, Han hade smärtor i magen och har nu blivit opererad.

Zsuzsika går nu i 6:e klass Hon saknar sin familj och särskilt sin mamma. Hon behöver bli älskad, och hon behöver någon som bryr sig om henne.

En dag när Zsuzsika lekte med sina kusiner kom en strövande vildhund fram till dem och kusinerna försökte genast mota iväg hunden.

Men Zsuzsika sa till dem:

"Var ska han gå - han har inget hem han heller- liksom jag".

Rapport

När hon då tänkte på sin mamma började hon sjunga en Ungersk sång som kallas "Min mamma" och hon blev mycket ledsen. Efter operationen kan inte Zsuzsika's pappa längre arbeta och för-sörja familjen. Zsuzsika's farmor är 80 år, och varken Zsuzsika, hennes pappa eller farmor, kan se någon framtid eller ljusning för dem.

Jag som har mött Zsuzsika och skrivit ned hennes berättelse heter Eva Katalin Horvath / Reghin

Översatt från engelskan av Allan Widarsson

Eva Katalin Horvath
foto Attila Toth

Vad kan vi göra?

Tyvärr finns det många barn i Rumänien som lever under liknande förhållanden som Zsuzsika. Det är sådana barn vi från Hjälptill Liv vill nå med hjälp och kärlek. Vår fadderverksamhet bygger ju på hjälp till barn som lever i familjer. Men om familjerna havererar, lika som hos Zsuzsika, då måste vi hitta andra vägar. Det finns dock familjer i Rumänien som är både villiga och mycket lämpliga för uppgiften, men har tyvärr inte ekonomisk möjlighet att ta ansvar för ett barn.

Men genom vårt faddersystem kan vi stödja sådana familjer, så att utstötta och övergivna barn kan få ett kärleksfullt hem, där det alltid finns någon som bryr sig. Ett hem där det alltid finns någon som väntar och ibland frågar: Hur har du haft det i skolan idag?

Ett hem där någon alltid ser till att det finns mat på spisen när dagens skolarbete är slut, och en hungrig mage ropar efter nåt att äta .

Du kan bli den som skapar hopp och framtid för ett lidande barn.

Anmäl dig som fadder!
[Www.htli.org](http://www.htli.org)

Aktiviteter

Kläder till Ryssland

I mitten på september fick vi återigen tillfälle att skicka en last med kläder och skor till Drushnaja gorka i Ryssland. Tyvärr kunde vi inte av tulltekniska skäl åka ända in med leveransen. Vi fick därför lasta av i Jyväskylä i Finland. En rysk affärsman, som 2-3 gånger per vecka reser till Ryssland med vitvaror, kommer att ta med några säckar varje resa tills alla säckar har nått sitt mål.

Detta är idag en av de få möjligheter vi har för att få in våra 400 säckar kläder till Ryssland utan tullkostnad. Om lasten skulle tullats som kommersiellt gods skulle tullavgiften varit drygt 100.000kr. Detta är ju en orimligt hög summa som ingen kan betala. Men behoven av kläder finns likväl kvar, så vi måste hitta andra vägar att få fram den värdefulla lasten.

Behovet av kläder är fortfarande stort i Ryssland. Vi har inte kunnat leverera någonting alls till Ryssland den senaste tiden på grund av dessa tullbestämmelser.

Men pastor Anna Bachlova vädjade till oss om hjälp och påtalade särskilt behovet av skor. Anna hade rest upp från Drushnaja Gorka i Ryssland för att möta oss i Jyväskylä. Där väntade även sex grabbar, redo att hjälpa till

Pastor Anna Bashlova, hade rest upp till Jyväskylä för att möta oss. Det var ett kärt möte och mycket roligt att se hur hon fortfarande har krafter kvar att hjälpa till med utlastningen.

Foto: Allan Widarsson

Bland de tappra män som kämpade med urlastningen, fanns bland annat flera grabbar från familjen Sykiäinen, som tidigare bott i Gatchina men som för något år sedan emigrerat från Ryssland och numera bor i Jyväskylä. På grund av sin finska härstamning har de fått tillstånd att immigrera till Finland och är nu mycket värdefulla kontaktpersoner mellan väst och öst

Foto: Allan Widarsson

Här sker urlastning av sex ton kläder vid lagret i Jyväskylä

med utlastningen. Denna gång var det sex ton skor och kläder som skulle lastas av och stuvats in i lagerlokalen.

Det blev denna gång en transport med vår gamla buss. Bussen har nu varit i vår tjänst i 14 år och hittills rullat 35.000 mil för att hjälpa de fattiga. Den har dragit hundratals ton med hjälpmaterial genom Europa. Och hundratals är även de personer som varit med oss på våra hjälp eller arbetsresor. Att åka med på en resa och med med egna ögon kunna se nöden ger alltid bestående minnen.

När vi levererar mindre mängder upp till 7 ton är bussen en ekonomisk bra lösning. Särskilt om man har behov att transportera passagerare samtidigt.

Vid större transporter hyr vi in långtradare som kan ta upp till 110 kubikmeter, motsvarande c:a 14 ton kläder.

Allan Widarsson

Praktiska aktiviteter under 2005

Datum	Aktivitet	Ton	Stat.Värde
Totalt för 2005		46,8	2,0milj
Sept-05	Kläder till Ryssland via Finland	6,0	240.000kr
Sept-05	Kläder till Riga i Lettland tillsammans med Dacapo i Hudiksvall	12,0	480.000kr
Juli-05	Arbetsresa till Reghin för komplettering av golv och innertak till Barnens Hus i Reghin.	-	-
Juli-05	Kläder och sjukvårdsutrustning till Lettland i samarbete med Birgitta Norbergs Lettlandshjälpen	13,3	525.000kr
April-05	Bromangymnasiets elever bygger vidare på Barnens Hus i Reghin. Total 21 personer i två bussar inkl släpvagn med 7 ton bygg/studie material inkl. 2 ton kläder.	7	215.000kr
Feb-05	Arbetsresa till Reghin med golv innertak och isolering till Barnens Hus i Reghin.	7	150.000kr
Jan-05	Kläder till hem för handikappade i Siverska, Ryssland med rysk buss.	1,5	60.000kr

Om du bor i Hudiksvalls närhet...

..och dessutom har du lite tid över och känner att du vill göra nåt nyttigt? Då är du välkommen att hjälpa oss med mottagningen i Norsta. Arbetet gäller i första hand att ta emot kläder och fraktbidrag. Om du hinner så finns arbete med att sortera kläderna. Vi sorterar allt som kommer in för att veta att vi inte skickar nåt som är trasigt eller alltför slitet. Ring 0650-560107 Allan Widarsson eller 0650-560019, Anna-Lena Gustafsson för att boka några timmar på någon torsdag eller lördag.

Epost info@htli.org

Du kan hjälpa!

Många familjer i Rumänien lever i misär och kan inte ge sina barn det mest nödvändigaste, mat och kläder. **Genom vårt fadderprogram kan du bli personligt ansvarig för ett barn.**

För c:a 100 kr/mån räddar du ett barn. Du kan ha direktkontakt med familjen med brev om du så önskar. Du kan skicka personliga gåvor med oss när vi reser. Du får full kontroll på alla dina gåvor. Allt du betalar och allt som betalats ut redovisas på Internet eller genom rapporter per post.

Även många äldre har en ovärdig situation.

Många har ingen pension alls, andra har en mycket låg pension, omkring 150 kr/månad. Här kan du få möjlighet att ge en äldre ett värdig levnad efter ett långt strävsamt liv. För c:a 100kr/mån kan livet förändras för en äldre person.

Vi har även fadderprogram som stöder studenter, främst unga kvinnor, som vill studera. För många duktiga ungdomar finns det ingen möjlighet att studera på grund av den ekonomiska situationen.

Men utbildning är det bästa botemedlet mot fattigdom. Unga kvinnor är i en farlig situation om de inte får jobb. Risk finns för att det hamnar i trafficking och prostitution. När hungern blir allt för stor gör man vad som helst för att få mat att äta. För 250-350 kr/månad kan du hjälpa en student att studera på universitet.

En sådan utbildning bäddar för att bra jobb. I vårt system kan man även dela på fadderskapet, så att flera kan dela på hjälpen till t.ex. en student.

Ta ett fadderbarn, och varför inte i samma ålder som någon i din familj. Om du är **mormor eller morfar, farmor eller farfar**, kan du ge ett fadderbarn till dina barnbarn. Det kan bli intressant att utbyta brev och kanske besök i framtiden.

Hjälp en **äldre** till ett bättre liv.

Hjälp en **student** att få en god utbildning.

Besök vår hemsida:

www.htli.org för mer information

eller ring **0650-560107** / Allan Widarsson

Din hjälp räddar liv!

Hjälp Till Liv international, är en ideell organisation som bygger på det kristna budet: **allt vad ni vill att andra ska göra för er, ska även ni göra för dem.**

Allt arbete sker på frivillig basis. Det finns inga anställda eller någon annan form av ersättning för den tid man lägger ner i detta arbete.

Ersättningen består i gengäld av glädjen över den tacksamhet man möter hos de människor som får hjälp. Vi arbetar helt utan mellanhänder med bästa möjliga effektivitet. Vi har egna kontaktorganisationer i de länder vi arbetar. Dessa organisationer vet bäst vilka behov som finns, och vi förser dem med nödvändiga resurser för att gå ut i samhället och möta deras behov.

Vårt unika faddersystem ger varje fadder möjlighet till direktkontakt med de familjer de hjälper.

Varje krona kan följas via Internet och 100% av fadderpengarna går till fadderprogrammet på den ort vi arbetar. Av inbetalda medel går 95% till barnet och 5% till omkostnader för de medarbetare som åker ut till familjerna

Du som har ett hjärta som vill hjälpa andra människor till ett bättre liv, är välkommen att arbeta med oss.

Det finns massor av uppgifter.

Vi behöver medhjälpare för att stärka **insamlingen av pengar** för att utöka hjälpinsatserna, bl.a. för att kunna skapa sysselsättning och arbetstillfällen på hjälp-orterna. Vi försöker decentralisera arbetet, så att alla medarbetare kan **arbeta helt utifrån sina egna möjligheter**. Vi behöver hjälp med **klädsortering, sekondhandförsäljning . m.m.** Vi behöver **datakunniga administratörer och organisatörer** med goda kontakter i samhället. Vi behöver personer som gillar **styrelsearbete**, att **skriva brev, reportage** och inte minst ge **information och reklam** om vårt viktiga arbete. Vi behöver **försäljare** som kan kontakta företag för **annonser och sponsring**.

Välkommen som medarbetare.
Stöd vårt arbete med en gåva till pg **4400149-3**

Du behövs ~ Din kärlek ~ kan rädda liv.